אן גדיל לו פתיל·למאי דפריכים לעיל דמפתיל שמעינן דכמי כ' תופין מכלום קשיא דהכא דרשינן ליה לגז גדיל ור"ל דהא כמי שמעתם מינה כיון דכתיב פרשה גדיל וכתיב פתיל ומיהו קשה דפתיל מלינים נפקא דדרשינן לקמן (דף מב:) מן לינים לגלח מקום ים ומה לתיכרך מיניהו דלינים לגמטוינן דלעולם עמיינן ניהו לפרוך כדלעיל לקמן ובספרי דרשי ומנו להם לינים שמעת מני יעשה סלה גדילים מלא לינים מה כילד כדי שתהא גדיל יוצאין מן הכלח ולינים מן הגדיל והא כריישא קשיא לרבה בר בר חנה ורקשה נמי לרב דרשי ליה הכא מפתיל והתם דרשי ליה מלינים:

יז **והדרוא** גדילים למניינא · תימה מלי לחקשה דרב למימר גדילים למניינא ממש דקרא כתי למימר מהדוייהו כמי גדיל ופתיל ורש לדקדק ולפרש למעשה ולרבה בר בר חנה משום דדרשי גדילים כמו מיטוי לחד משום משום דכתיב בלשון רבים ותניא "גדיל כלל וכי תימא לם כן פתיל דכתב רחמנא למה לי לימלריך דלו לא פתיל הוה פסלינן פתיל וגדיל מהרי קדמינהו ל' פתיל ורב סבר למניינא ולא קדמינהו ל' "גדילים ותימה רבה בר בר חנה

מניינא מנא ליה:

ופותליהן מפוטפרים בקונטרס "למעט פתיל וכלאים ואיכא למימר דסיפא דקתני ופותליהן לרבות כלאים אבל רישא דקתני ופתיל לא ולא יתכן לפי מה שפירשתי לעיל דכולהו בר מהכלאים לימלו מיו לבן מיהו דלקמן (שם):

לבן גמ' פשיטא · פירש בקונטרס חולין שמא יחליף בלבן אחר ולא יהא בו ג' חוטין ולא יהא בו שיעור ולא יהא בו ג' חוטין ולא יהא בו שיעור ולא יהא בו ג' חוטין ולא יהא בו שיעור